

Poznámka k přepisům

V textu se objevuje několik čínských a sanskrtských výrazů. V těchto případech se přepisy řídí v češtině zavedenými způsoby.

V případě tibetštiny se transkripce (fonetický záznam) řídí pravidly zavedenými J. Kolmašem (Žagabpa 2000, str. 388–390). Transliterace (přepis písemného záznamu) se však drží mezinárodního přepisu (Wylie 1959). Opouští se od spojování slabik slova pomlčkou a psaní „základních písmen“ (tib. *ming gzhi*) kapitálkami. V názvech je jednoduše první písmeno slabiky zapsané kapitálkou. Archaické „převrácené kiku“ (tedy obrácený znak pro samohlasku „i“) z tunchuangských dokumentů se přepisuje velkým „I“.

